† Gynėjas nuo bolševizmo

Reichsfiureris-† Heinrichas Himmleris

Išversta iš originalios Trečiojo Reicho knygos:
„Die Schutzstaffel als antibolschewistische Kampforganizacija“

Machine Translated by Google

Turinys

bolševizmas	4
Purimas	4
Kiti pavyzdžiai	5
Prancūzų / laisvųjų mūrininkų revoliucija	5
Rusijos revoliucija	5
Mūsų tauta	7
germanų teisė	7
Dieviškoji tvarka	7
Gyvūno teisė	8
Kultūros radiniai	8
Protėvių garbinimas	8
Drąsos ir stiprybės	9
Astronomijos žinios	9
Seniausias plūgas	9
Abėcėlė	9
Mūsų liaudies kankinama istorija	9
Hermanas Cheruskeris	10
germanų sekretorius	10
Widukindo beviltiškas mūšis	10
Alemano mūšis	10
Valstiečių karai	10
Mūsų dorybės ir trūkumai	11
Mūsų pačių kaltė	11

Machine Translated by Google

Paklusnumo kelias

Tarnystė Bažnyčiai ir Kryžiuočių ordinui 12
Friedricho II valstybė Sicilijoje 12
Kryžiuočių ordino valstybė Rytų Prūsijoje 12
Prūsijos armija 12
Senojo Frico Prūsija 13
Išsivadavimo karai 13
1864, 1866 m 13
Pasaulinis karas 13
Fiureris ir nacionalsocializmas 14
Schutzstaffel 14
Schutzstaffel sukūrimas 14
Žinios apie kraujo vertę ir atranką 15
Laisvės valia ir kovos dvasia 16
Pasiekimų testai 16
Ištikimybė ir garbė 16
Paklusnumas 17
Santuokos įstatymas 17
Vaiko pergalė 18
SS-Mano garbės įstatymas 18
Tikėjimas Dievu 19
Kraujas ir dirvožemis 20
Saugumo tarnyba ir slaptoji valstybės policija 20
Bolševizmas – ne šiuolaikinis reiškinys 20
Schutzstaffel 21

Machine Translated by Google

bolševizmas

Šiandien daug kalbama apie bolševizmą. Daugelis žmonių mano, kad bolševizmas yra reiškinys, atsiradęs šiais laikais. Daugelis netgi mano, kad bolševizmas – ši žydų organizuota ir vadovaujama subžmonijos kova – yra visiškai nauja pasaulio istorijoje.

Manome, kad svarbu nustatyti, kad tol, kol žemėje buvo žmonių, kova tarp žmonių ir antrųjų žmonių buvo istorinė taisyklė. Šis žydų vadovaujamas karas prieš žmones, kiek matome, priklausė natūraliai mūsų planetos gyvenimo eigai. Galima drąsiai teigti, kad ši kova už gyvybę ir mirtį yra toks pat gamtos dėsnis, kaip ir žmogaus kova su maru ir maro ataka prieš sveiką kūną.

Todėl norint atpažinti žydų bolševikų priešo taktiką, būtina ištirti keletą labai aiškių jų kovos metodų pavyzdžių nuo praeities iki mūsų laikų.

Purimas

Biblija pateikia mums vieną iš istorinių pavyzdžių, kaip bolševikų-žydų metodais radikaliai sunaikinta arijų tauta. Perskaitykite šią žydų istorijos dalį, kurioje rašoma, kad žydai buvo paskirstyti tarp persų, visuose miestuose ir kaimuose bei Sufos sostinėje. Arijai persai pripažino šių žydų keliamą pavojų. Norą išspręsti žydų klausimą Persijoje įkūnijo ministras Hamanas. Karalių, kurį Biblija vadina Ahasverosu, bet kuris iš tikrųjų buvo Kseras, nuo žmonos persės Basthi atskyrė itin gudri dvaro žydų intriga. Karaliui įtaką darė žydų merginos, ypač žydų paleistuvė Estera.

Skaitome, kaip prieš liaudiško ir rasiškai sąmoningo ministro Hamano valią įmantri žydų intriga baigėsi tuo, kad nesąžiningas ir apakęs karalius įteikė ištikimą ministrą Hamaną žydui Mardochejui pakarti. Ši pasibjaurėtina praktika taip pat matoma vėliau per visą istoriją. Mardochei buvo paskirtas vicekaraliumi. Savo įsakymus jis davė tuo šaltakraujišku, blaiviu ir negailestingu bolševizmui būdingu skaičiavimu. Jis turėjo kilmingiausius persus ir visus žydų priešus miestuose ir miestuose, kuriuos žydai nužudė konkrečią dieną karaliaus įsaku.

Biblijoje rašoma, kad tą dieną buvo išpjauta 75 000 persų. Tai vainikavo karališkasis įsakas, pagal kurį Adaro mėnesio 14 ir 15 dienos tapo švente. Iki šiol ši šventė švenčiama kaip Purimas, didžioji žydų pergalės šventė.

Akivaizdu, kad senovės persų tauta niekada neatsigavo nuo šio smūgio. Vienas

Machine Translated by Google

Visą tragediją gali įžvelgti tai, kad ši žydų bolševizmo ištikta ir sunaikinta tauta ne tik prarado savo aukštąją, grynąją zoroastrizmo religiją, bet ir savo gimtąją kalbą.
Tik po dviejų tūkstančių metų vokiečių mokslininkai po kruopštaus mokslinio darbo sugebėjo išversti senovės persų kalbą į vokiečių kalbą.

Tai visada yra bolševizmo kelias: Liaudies vadovybė nukirsta. Ji patenka į vergiją: ekonominę, mokslinę, kultūrinę, dvasinę, psichologinę ir fizinę.
Liaudies likučiai, atimti iš savo vertės ir išsigimę dėl nesibaigiančio rasių maišymosi, išnyksta per istoriškai trumpą kelių šimtmečių laikotarpį. Tik vėliau sužinoma, kad tokia tauta kadaise egzistavo.

Kiti pavyzdžiai

Kiek kitų tragedijų – baigtų ar neįvykusių – įvyko šioje žemėje, mes nežinome. Daugeliu atvejų galime tiesiog įtarti, kad amžinas mūsų visų priešas žydas vienaip ar kitaip žaidime turėjo savo kruviną ranką. Per amžius mes matome, kaip Budelio kardas vėl ir vėl krenta kaip Kanštate ir Verdune. Matome degančius kuolus, kuriuose žuvo dešimtys tūkstančių žmonių – sugadinti mūsų tautos motinų ir mergaičių kūnai sudegė pelenais. Proto akimis matome inkvizicijos tribunolus, kurie ištuštino Ispaniją kaip ir Trisdešimties metų karas, kuris per vieną gyvenimą sumažino mūsų žydinčią vokiečių tautą nuo 24 milijonų iki pusbadžiu išbadėjusio keturių milijonų žmonių likučio.

Prancūzų / laisvųjų mūrininkų revoliucija

Dabar pereinu į naujesnius laikus dėl tam tikro europietiško užbaigtumo. Prancūzijos revoliucijos teroro režimo metodai
pasiekė pilno masto bolševizmą jakobinuose ir įstatymo „už įtartinų pašalinimą“ laikais: šviesiaplaukių ir mėlynakių, geriausių prancūzų liaudies sūnų skerdimą. Tiesos dėlei reikia paminėti, kad prancūzų

Revoliucija buvo tik masonų ordino, šios iškilios žydų organizacijos, revoliucija. Laisvieji mūrininkai ne tik pripažino savo „šlovingą“ revoliuciją, bet ir giria ją kaip savo triumfą kiekvienoje ložėje visame pasaulyje iki pat nekenksmingiausios vokiečių ložės.

Rusijos revoliucija

Dabar priėjau prie Rusijos revoliucijos. Ne mano užduotis dar kartą kartoti datas. Vietoj to, šiame kontekste svarbus dalykas yra nuoroda į metodus.

Pirmiausia Rusijos socialiai kenčiančių žmonių nepasitenkinimas sistemingai išnaudojamas ir naudojamas revoliucinei propagandai. Nemažai Rusijos vadovų, kurie norėjo

Machine Translated by Google

panaikinti baudžiavą, ypač ministras Stolypinas, panaikinami, kol jie žydų anarchistai nespėjo vykdyti savo reformų Rusijos naudai. Naudojamos visos įmanomos priemonės agituoti Rusiją į karą prieš Vokietiją. Prisiminkite žydų / laisvųjų mūrininkų veiklos vaidmenį prasidėjus pasauliniam karui.

Tada Rusijoje prasideda kitas bolševikų revoliucijos etapas. Laisvieji mūrininkai tai vadina perėjimu nuo „Geltonosios vėliavos sistemos“ prie „Raudonosios vėliavos sistemos“. Parlamentarų žargonu kalbant: valdymas iš demokratinių buržuazinių partijų pereina nuosaikiajai socialistų partijai – pas mus socialdemokratai ir ten menševikai. Prie jų galvos stovi žydas Kerenskis, žmogus, kurio elgesys yra klasikinis arijų gerumo pavyzdys. Jo motina žydė – jei galiu čia įterpti šį pamokantį epizodą – buvo nuteista mirties bausme už dalyvavimą anarchistų išpuoliuose, tačiau ją atleido paskutinio caro tėvas, nes ji buvo nėščia nuo Kerenskio.

Būtent šis žmogus, savo gyvybę skolingas arijų gerumui, nušalina paskutinį carą ir atveria kelią bolševizmui.

Tačiau Rusijoje dar buvo likę per daug pasipriešinimo jėgų. Šis žmogus vėl šaltakraujiškai susijaudinęs į puolimą. Ir vėl arijai rusai siunčiami į mėsininkų bloką. Galimas galutinis ištirpimas. Yra dar vienas pakeitimas, naudojant masonų žargoną, „raudonosios vėliavos sistema“ pakeičiama paskutine sistema, „juodosios vėliavos sistema“. Parlamento požiūriu: valdymas iš nuosaikiosios socialistų partijos pereina į radikalios socialistų partijos – bolševikų – rankas. Daugiau niekas netrukdo. Su visa valstybės galia žydai baigia radikalią gero kraujo, kuris jiems priešinasi, skerdimą. Visi kiti iš baimės ir siaubo lenkia.

Galima būtų pacituoti iš Esteros knygos, kur sakoma: daugelis persų tampa žydais, bijodami žydų! Juodosios vėliavos sistemoje visi nežydai silpno charakterio ydą žydams. Jie tampa budelių pagalbininkais ir pagalbos dvasiomis, informatoriais ir šnipais prieš savo tautą.

Šių naikinimo metodų tobulumas matyti iš Rusijos slaptosios policijos taktikos. Vėl ir vėl jie patys sistemingai organizuoja maištus su pagrindiniais agentais prieš savo režimą, kad vėl ir vėl surastų lyderius, kurie dalyvautų tokiame sukilime ir juos neutralizuotų. Kiekvienas pasipriešinimo lyderis – kiekvienas šioje iškankintoje arijų liaudyje, vis dar galintis galvoti ar net tapti lyderiu prieš bolševikus ir žydus – krenta.

Jei panagrinėtumėte Rusijos revoliuciją, rastumėte daug paralelių su 1918 m. Vokietijos revoliucija. Vienintelis skirtumas buvo tas, kad geranoriškas Dievas, maloni Apvaizda sukūrė užtvanką ir sukvietė pasipriešinimo pajėgas. Tinkamu metu, 1919 m., Adolfas Hitleris pradėjo savo darbą.

Machine Translated by Google

Žvelgdami į viską, galite pridėti daugybę įrodymų, nedidelių ir svarbių,
už šį kraujo paveikslą bolševizmas tautų istorijoje .

Vargu ar tu su manimi nesutiksi. Prašau žiūrėti – ne į specifiką su perdėtu arijų/vokiečių objektyvumu – o į bendrą liniją. Pamatysite, kad žydai, subžmonės ir jų pagalbinės organizacijos susiduria su sumaniais priešininkais. Jie yra sumanūs ir geba organizuoti naikinimą.

Jie moka pasinaudoti kiekviena proga ir galimybe salėje ar valstybės ministro ar monarcho salėje. Jie įvaldo žmogžudystes, nuodus, mirtino plieno režisūrą, ištisų nepageidaujamų gyventojų sluoksnių badavimą, intrigas, atskirų lyderių šmeižtą, asmenybių suvaidinimą vienas prieš kitą (kurie turi būti draugais iki mirties), kovą gatvėje ir atėjūnuose. biurokratija, valstiečio išrovimas ir piktnaudžiavimas religija. Jie geriau nei mes supranta, kad šiuose mūšiuose nėra rakto į taiką, o tik nugalėtojas ir nugalėtasis, o pralaimėjimas šiame konflikte reiškia žmonių mirtį.

Taip pat pastebėsite, kad šis priešas iškovojo nemenką skaičių pergalių. Savo sunaikinimo vėliavoje jis galėjo užrašyti jo sunaikintų tautų vardus.

Jūs visi niekada neturėtumėte pamiršti, kad šie pastebėjimai susiję ne tik su praeities ir dabarties, bet ir su ateities bolševizmu.

Mūsų tauta

Kokie didingi buvo mūsų žmonės, kokia kilni buvo jos mintis ir kokia tobula
teismų praktika buvo, visa tai man visada atskleidžia toks faktas:

germanų teisė

Senovės germanų įstatymai neleido jokiam neteisėtam asmeniui sunaikinti bet ko gamtoje, kas yra šventa visiems žmonėms ir sukurta Dievo. Dar palyginti neseniai germanų gyvenvietėse buvo draudžiama kirsti medį kaime be kitų valstiečių sutikimo. Jei medis buvo nukirstas, tai buvo susieta su pareiga pasodinti tris naujus medelius.

Dieviškoji tvarka

Ši įstatymo samprata apėmė šventą mūsų protėvių įsitikinimą, kad viskas gyvenime ir žemėje buvo Dievo sukurta ir turi sielą. Kvailūs, piktavališki ir kvaili žmonės tai iškreipė į pasaką, kad mūsų protėviai garbino dievus ir medžius. Ne, remiantis senovės žiniomis ir senovės mokymais, jie buvo

Machine Translated by Google

įsitikinęs viso šio pasaulio, visų augalų ir gyvūnų karalystės dieviškąją tvarką.

Gyvūno teisė

Tik arijas, germanų žmogus, į savo jurisprudenciją galėjo įtraukti gyvūnus, kurie neturi teisių daugybėje kitų šio pasaulio šalių. Čia taip pat randame vėlyvųjų viduramžių liekanų. Net ir tais atvejais, kai gyvūnų daroma žala buvo akivaizdi, pavyzdžiui, žiurkių ar pelių maras, iš istorinių pasakojimų žinome, kad miesto taryba negalėjo be papildomų rūpesčių įpareigoti šiuos mažus, bet žmonėms pražūtingus gyvūnus išnaikinti. Nes jie buvo įtvirtinti dieviškoje tvarkoje ir buvo sukurti Dievo. Taigi jie buvo teisiami, o padorus vokietis net parūpino mažajam kaltinamajam gynėją. Tik po teisinių procedūrų ir įrodžius, kad mažasis graužikas pakenkė šio žemės gabalo tvarkai ir harmonijai, buvo galima pradėti kampaniją prieš juos.

Šiandien galime juoktis iš šių senovinių, pagal mūsų standartus vaikiškų pažiūrų. Taip bus Būkite geriau, kad mes, šiuolaikinio meto pamaldumo žmonės, nulenktume galvas šios pasaulėžiūros, šio giliai įsišaknijusio tikėjimo Dievu ir šia Dievu grindžiama tvarka, gyliui ir didybei.

Kultūros radiniai

Galiu parodyti kitas nuotraukas. Kai mes šen bei ten išilgai lauko pakraščio įsigilinome į vokišką žemę, vos keli plaštakos ploteliai po paviršiumi randame brangių vario, sidabro ir aukso gabalėlių. Jų darbo kokybė, meniškumas ir klasikinis grožis mums, moderniems, technologiškai taip pažengusiems vyrams, sunkiai pasiekiamas.

Protėvių garbinimas

Stovime priešais milžiniškas akmenines kapines ir šaukiame savyje mintį apie žmones tolimais tūkstantmečiais prieš mus. Jie nebuvo šykštūs kaip mes, kurie stato kapines, kurias po kelių kartų reikia sutvarkyti, kaulus sudėti į skrynią, o paskui nugriauti. Atvirkščiai, mūsų protėviai tūkstantmečius statė paminklą, prieš kurį šiandien pagarbiai stovime. Galbūt daugeliui iš mūsų šiandien vėl šauna mintis, kad protėvių garbinimas yra stiprybės šaltinis žmonėms, kad kiekvienas, kuris gerbia savo protėvius, savo didybę ir svarbą matuoja teisinga matavimo lazdele.

Machine Translated by Google

Drąsos ir stiprybės

Arba galiu dar kartą pateikti romėnų rašytojų pirmųjų genčių, įžengusių į Romos istoriją, – kimbri ir kryžiuočių – aprašymą. Jie buvo dideli, labai stiprūs ir gražūs.
Jų puolimas buvo veržlus, o jų neišsenkamos jėgos daužė vieną po kitos romėnų kariuomenę, kol tapo mūsų protėvių klaidų aukomis. Tada juos nugalėjo ir sunaikino romėnų drausmė ir karinė tvarka.

Astronomijos žinios

Galiu pasiūlyti ramų įvaizdį. Kai šiandien žiūrime į žemėlapį ir piešime senąsias gyvenvietes, matome, kad jos sudaro darnų raštą, kuris yra daug didesnis nei matoma plika akimi. Jie buvo organizuoti turint precedento neturinčiomis astronomijos žiniomis, nepralenkiamomis iki šių dienų. Jas įkūrė vyrai, kurie giliausiai gerbė dieviškąją būtybę, kuri sukūrė šias žvaigždes, taip pat ir mūsų pačių.

Seniausias plūgas

Kitas taikus pavyzdys yra plūgas, seniausias mūsų liaudies ginklas, kuris, kaip žinoma, buvo ištrauktas per mūsų dirvą prieš penkis tūkstančius metų taikant precedento neturinčią, protingą auginimo tvarką, įskaitant sėjomainą.

Norime prisiminti ir pabrėžti, kad plūgą įsigijome ne iš kitų, o patobulintą plūgą romėnai perėmė iš mūsų protėvių germanų.

Abėcėlė

Paskutinis pavyzdys yra runų abėcėlė, tikriausiai daugelio žmonių rašymo simbolių motina. Ankstyviausi arijų/vokiečių liaudies protėviai sąmoningai ją sumanė ir sukūrė. Dar turime keletą egzempliorių iš priešistorės, kuriuos, kaip manoma, prarijo gamta, būtent uolos raštą. Žinome, kad Karlas Frankas surinko begalę kitų raštų, tačiau jo žydas sūnus Liudvikas Pamaldusis sąjungoje su netolerantiška bažnyčia juos beveik be išimties sudegino.

Mūsų žmonių kankinama istorija

Tai buvo, trumpai apibendrinant, mūsų liaudies.

Bet kai žiūrime į šios tautos istoriją, matome per pastaruosius 2000 metų labiausiai kankinamą istoriją, kokią galėjo turėti liaudis, apdovanotas visomis dvasios ir kūno dovanomis.

Machine Translated by Google

Užduodame puikų klausimą, kodėl?

Čia taip pat noriu apsiriboti keliais pavyzdžiais iš daugelio, kad vėliau pabandyčiau atsakyti.

Hermanas Cheruskeris

Germanijos išvaduotojas iš romėnų valdžios buvo, kaip žinoma, Hermanas Cheruskeris. Jį nužudė jo paties giminės, jo paties kraujo vyrai, po to, kai jo uošvis padavė romėnams jo paties dukterį, išvaduotojo žmoną.

germanų sekretorius

Primenu kelis paskutinius Romos imperijos šimtmečius. Artimiausias Cezario bendradarbis buvo germanas, organizavęs Galiją į Romą. Nuo to laiko Romos imperijos spindesį ir didybę vėl ir vėl užtikrino germanų kūrybiškumas, germanų vadovavimo genijus, germanų vadovavimo sugebėjimai ir germanų kariai, tarnaujantys sunykusiai ir rasiškai pasmerktai Romos valstybei prieš savo kraują.

Widukindo beviltiškas mūšis

Turiu omenyje beviltišką Widukindo mūšį, kuris buvo pasmerktas, nes jo paties giminės ir jo tautos didikai, to paties kraujo žmonės, negalėjo susivienyti ir vėliau smogė savo kunigaikščiui į nugarą.

Alemano mūšis

Turiu omenyje minėtą Alemano mūšį, kuris buvo pralaimėtas, nes tokie laisvi germanai negalėjo pakęsti savo kunigaikščių, to paties kraujo vyrų, ant žirgo, nes dėl to jie būtų aukštesni už kitus.

Valstiečių karai

Galiausiai kalbu apie valstiečių karus, kur didvyrišką kovą lydėjo didelis netvarka, skilimas ir disciplinos trūkumas. Grynas noras ir išmintingai sumanyta Vokietijos valstybės vizija, kurią sugalvojo geriausi valstiečių protai,
nugrimzdo į kapą kartu su kruvinais nepagydomų, kvailų germanų vyrų lavonais po pralaimėto mūšio.
Pabaigoje liko tik tragiškas ir įžvalgus noras, kad anūkai kovotų sėkmingiau.

Machine Translated by Google

Mūsų dorybės ir trūkumai

Žinoma, viena geriausių mūsų dorybių yra mūsų galinga laisvės valia!
Žinoma, mūsų kraujas yra geriausias kraujas, išlikęs iki šių dienų kaip mūsų rasės gėris. Tačiau ir vieni, ir kiti yra ne tik paskata ir postūmis į kultūrinę didybę ir didvyrišką kovą, bet ir kliūtys sukurti didelę visų vokiečių valstybę, taigi ir visų pralaimėjimų, kuriuos patyrėme per visą istoriją, šimtmetį po šimtmečio, priežastis. .

Perdėtas vienodai gero kraujo, išdidžiojo savęs vertės vertinimas neleido bajorui paklusti kitam, kunigaikščiui likti ištikimam kitam, pajungti kitam. To paties kraujo germanai niekada neleido savo lyderiams ir valdovams, kurie, be jokios abejonės, egzistavo, nuo Widukindo iki Floriano Geyerio, sukurti Vokietijos valstybę. Galiausiai dėl šių ydų žlugo imperija po imperijos – gotų, vandalų, burgundų, alemanų ir kitų imperijos.

Kai vokiečiai negalėjo sukurti valstybės, paremtos germaniška dvasia, kiti vokiečiai privertė juos siųstu kumščiu priimti valstybę, paremtą svetima dvasia – kraujo praliejimu, ašaromis ir vargais.

Kiekvieną kartą matome tą pačią istoriją: nepaklusnumą, nepavaldumą, priešo nuvertinimą ir nerealų sąlygų troškimą politinėms situacijoms ir veiksniams, kurių tiesiog nebuvo. Vėl ir vėl , susidūrė su bet kokia forma priešas, kuris šaltai skaičiavo politinio konflikto tikrovę šioje žemėje. Jis žingsnis po žingsnio žengė į priekį ir vėl ir vėl mus nugalėjo – nepaisant prastesnės kokybės, prastesnio kraujo ir prastesnės kultūros.

Mūsų pačių kaltė

Taigi, mūsų liaudis – norime tai išsiaiškinti mums, vokiečiams –
Pastaruosius 2 000 metų keliavome šiuo sunkiu keliu dėl mūsų pačių kaltės.
Nepriekaištaukite nė vienam priešui, nes jis mus nugalėjo ir pareikalavo mūsų kraujo. Nes didžiulio Dievo pasaulio įstatymas, šios žemės įstatymas ir tautų įstatymas neapskaičiuoja, kas jo didelėje širdyje norėjo gera, o tai, kas triumfuoja.

Daugelis tyliai ir su pasipiktinimu iškels klausimą: kodėl toks baisus kaltės ir klaidų nustatymas, nepaisant visų dorybių? Ar galime tikėti ateitimi?

Norime čia laisvai ir atvirai pareikšti, kad niekas taip nestiprina mūsų tikėjimo savo liaudies ir kraujo ateitimi, kaip tai, kad nepaisant visų klaidų ir

Machine Translated by Google

nepaisant visų kančių, mūsų tauta vis dar gyva ir šiandien vėl pasiekė didybę. Mes tikime savo kraujo likimu ir užduotimi. Pastarųjų dviejų tūkstančių metų istorijoje matome ne tik pralaimėjimą ir kančias, o kelią į mokymąsi, reikalingą mūsų pačių išsaugojimui.

Paklusnumo kelias

Tarnystė Bažnyčiai ir Kryžiuočių ordinui

Šio tūkstantmečio pradžioje, pagal bažnyčios įsakymą, beveik visi ne pirmagimiai geriausių vokiečių giminių sūnūs stojo į bažnyčios tarnybą kunigais ir bažnyčios pareigūnais. Daugelis paėmė kryžių ir ėjo į vokiško kraujo kryžiaus žygius toli į rytus į dykumos smėlį. Kai kurie iš šių kryžiuočių riterių buvo organizuoti į įvairius riterių ordinus kaip riteriai-kunigai. Jie atsinešė vokiečių drąsą, vokiečių lyderystę ir vokiečių nepaperkamumą.

Jie mokėsi paklusnumo, pavaldumo ir valstybinės valdžios – net senesnės už bažnyčią – Romos katalikų bažnyčios tvarka.

Frydricho II valstybė Sicilijoje

Šis riterių ordinas dalyvavo kuriant pirmąją modernią valstybę, paremtą vyriausybės administravimo ir autoritarinio paklusnumo principais, kurią Sicilijoje įkūrė Frydrichas II. Pripildytas šių žinių, XIII amžiaus pirmoje pusėje ordiną į Vokietijos Rytus perkėlė politiškai išmintingas kunigas-bajoras Hermannas von Salza. Ten ji įkūrė jums taip gerai žinomą ordino Vokietijos valstybę rytuose.

Kryžiuočių ordino valstybė Rytų Prūsijoje

Pirmą kartą tada buvo lengva įvesti paklusnumą į vokiečių kalbą
teritorija. Šalia absoliučios krikščioniškosios religijos valdymo atsirado ir tai, kad rasiniu požiūriu geriausio vokiško kraujo riteriai – vyrai iš kilmingiausių klanų ir pasiteisino kovose – sudarė valdančiąją klasę, viršijančią žmones ir mišraus kraujo, rasiniu požiūriu neprilygstamą mūsų tautai. Laimėjimo ir asmenybės vertybės stovėjo šalia paklusnumo bažnyčiai.

Prūsijos armija

Iš šios Rytų Prūsijos, kurią Brandenburgo kurfiurstai perėmė kaip Prūsijos karaliai, administracijos organizavimo, švaros ir visų pirma besąlygiško paklusnumo principus perėmė Prūsija. Prūsijos kariuomenė su savo samdiniais tapo pirmąja didele absoliučios drausmės mokykla Vokietijoje. Tada ši disciplina nebuvo pagrįsta vien kilniausiais

Machine Translated by Google

Žmogaus sielos motyvai, greičiau iš tiesų daugeliu atvejų dėl stipresniojo galios, valstybės, dėl aukso ir pragyvenimo šaltinių bei dėl seržanto botago baimės.

Senojo Frico Prūsija

Tai tęsėsi kurį laiką, kol didvyriška dvasia, didysis Prūsijos karalius Senasis Fricas, vadovavo šiai drausmingai kariuomenei trijuose didžiuosiuose karuose. Tikriausiai tiesa, kad net paskutiniuose trečiojo Silezijos karo mūšiuose Prūsijos karininkas, be gailesčio mokytas paklusnumo kariūnų korpuse, su botagu stovėjo muškietininkui už nugaros. Vis dėlto šį paklusnumą jau pagyvino meilė vadui, meilė besivystančiai Prūsijos tėvynei, garbė būti ne tik samdiniu, o šios didvyriškos Prūsijos kariuomenės didvyriu. Pirmą kartą šiame besąlygiškai paklusnumo skamba melodija: būkime geri savo krašto vaikai.

Išsivadavimo karai

Kitas žingsnis po baisaus pralaimėjimo buvo 1812–1815 m. išsivadavimo karų Liaudies armija. Buržuazinis sūnus ir studentas jau jautėsi pagerbti galėdami savanoriškai paklusnūs tarnauti milicininkais ir kariais Prūsijos armijoje. . Tada istorija tęsiasi greitesniais žingsniais. Vis labiau žmonėms artėja laisvės ir garbės, taip pat paklusnumo sąvokos.

1864, 1866 m

Sleswig-Holsteiner, Bavaras, Württemberger ir kiti pietų vokiečiai yra laisvę mylinčios tautos, gyvenusios savo žemėse nuo seniausių laikų. Jų raida daugeliu aspektų buvo panaši ir ne visada tiesi. Tačiau su šios dvasios kariuomene Prūsija galėjo ne tik juos užkariauti ir nugalėti 1864 ir 1866 m., bet ir laimėti viduje už tvarką ir paklusnumą.

Vokietijos Reichą ir integruoti juos su vidiniu įsitikinimu.

Pasaulinis karas

Istorija žengia dar pusę amžiaus iki pasaulinio karo. Garbė, laisvė ir paklusnumas dar labiau suartėjo. Du milijonai geriausių vokiečių pranešė ne tik už kovą už laisvę, bet ir taip pat noriai už tarnybą geriausios organizacijos – Vokietijos kariuomenės – tvarka.

Ketverius su puse metų buvome padirbti. Dabar vėl likimas parodė, kad mes dar ne visko išmokome. Likimas parodė tiems, kurie turėjo įsakinėti. Jie dažnai pamiršdavo tą galutinį paklusnumą paskutinio, sunkiausio teismo metu – kai karūnos, simboliai ir išoriniai valstybės valdžios ženklai nublanksta varge, purve ir varge.

Machine Translated by Google

jų lyderiams duos tik to paties kraujo žmonės. Net ir tada jis ateina tik tada, kai dera garbė, laisvė ir paklusnumas. Tai parodė tiems, kurie turi paklusti, kad bet koks nepaklusnumas, net jei jis atrodo pateisinamas sužeista garbe ir tariamai pažeista laisve, visada užklumpa savo šeimininką. Tai yra ištikimybės pažeidimas, pirmoji tėvų nuodėmė ir panardina savo kraują, taigi ir nepaklusnųjį, į bedugnę.

Fiureris ir nacionalsocializmas

Bet dabar – tikiuosi, paskutinė – mūsų kelio link paklusnumo mokykla prasidėjo mūsų vokiečių liaudyje, kuri ėmė trūkinėti. Likimas mums atsiuntė fiurerį.
Pats būdamas paklusnus didžiosios vokiečių armijos karys, nešė visas mūsų liaudies laisvės, garbės ir kraujo vertės žinias ir priėmė mus į savo mokyklą. Per penkiolika kovos ir pergalės metų jis iš pradžių išugdė kelis, paskui vis daugiau vyrų, kurie labiausiai mėgo laisvę, panašiausio į karį vokiško kraujo atranką į nacionalsocialistus. Leiskite man šiandien apibrėžti šią sąvoką: kaip žmonės, kurie yra sąmoningai mūsų rasės vertės nešėjai ir mūsų kraujas, žinantys kraują, yra pati būtiniausia kultūros ir didybės sąlyga. Tuo pačiu jis kurstė laisvės ir garbės valios liepsnas net ir fanatiškiausiuose, suteikdamas jiems dar daugiau energijos ir dar daugiau nepalenkiamos valios. Galiausiai vienodos kraujo vertės stiprybes, galingą valią su laisve ir labai aštriai jaučiamą garbės jausmą jis susiejo su savanorišku, taigi, dar labiau privalomu, paklusnumu.

kuris kyla iš kraujo, garbės ir laisvės troškimo.

Tikiu, kad vėl galima šiomis akimis pažvelgti į Vokietijos istoriją ir mūsų pačių sukeltą mūsų liaudies kančių kelią. Ji atskleidžia tikslą pagal amžinąjį, gerą šio pasaulio įstatymą. Tai kartu yra ir nurodymas, ir prievolė. Mūsų žmonės stovi ne pabaigoje, o ne savo misijos ir užduoties, suteiktos tarp šio pasaulio žmonių, pradžioje.

Schutzstaffel

Dabar prieinu prie paties Schutzstaffel. Tai šios Nacionalsocialistinės Vokietijos darbininkų partijos, kurią sukūrė ir apmokė Adolfas Hitleris, dalis. Fiurerio judėjime ji gavo ypatingą užduotį apsaugoti Reichą viduje.

Schutzstaffel sukūrimas

Fiureris išleido įsakymą sukurti Schutzstaffel 1929 m., o kitą sausio 29 d. 1929 m. mums buvo aišku, kad šis Šutzstafelis gali atlikti savo užduotį tik tada, kai bus aukščiausiu laipsniu grindžiamas judėjimo fiurerio nustatytais principais ir gairėmis, taip pat jame įtvirtintomis dorybėmis.

Machine Translated by Google

Žinios apie kraujo vertę ir atranką

Pirmoji gairė mums buvo ir yra kraujo vertės ir atrankos žinojimas. Ši sąlyga galiojo 1929 m. ir galios tol, kol bus Schutzstaffel.

Mes elgėmės kaip selekcininkas, norintis išvalyti seną, gerą atmainą, kuri susimaišė ir sugedo. Pirmiausia jis aplanko lauką vadinamajai sėklų selekcijai.
Iš pradžių, remdamiesi išorinėmis savybėmis, mes atmetėme tuos žmones, kurie, mūsų manymu, buvo netinkami Schutzstaffel statybai.

Atranka buvo sutelkta į tuos, kurie buvo arčiausiai fizinio idealo – daugiausia šiaurietiško žmogaus. Išorinės savybės, tokios kaip dydis ir rasinė išvaizda, vaidino ir vis dar vaidina svarbų vaidmenį.

Neturiu jums pasakyti, kad šis procesas bėgant metams buvo tobulinamas ir sugriežtintas, kai įgavome patirties. Taip pat prašau jūsų įsitikinti, kad turime visišką aiškumą, kad ši atranka niekada negali sustoti. Kasmet mūsų reikalavimai griežtėja, nes Vokietijos rasinė higiena ir augantis supratimas apie kraują ir veisimą kelia vokiečių žmoniją.

Reikalavimai mūsų palikuonims po šimto ar daugiau metų iš individo turi pareikalauti daug daugiau, nei gali būti šiandien. Taip pat žinome, kad atranka pagal išorines savybes – šiandien atliekama su genealogijomis ir tyrimais – gali būti tik pradinis, pats pirmasis kriterijus. Per visus gyvenimo Schutzstaffel metus šis atrankos procesas turi būti tęsiamas. Po to turi būti pašalinti tie, kurie mums netinka dėl charakterio, valios ar emocijų, taigi ir kraujo.

Savo duotais įstatymais norime užtikrinti, kad ne kiekvienas SS šeimos sūnus, įrašytas į SS klano knygą, netaptų SS kandidatu ar net pretenduotų į teisę tapti esesininku. Siekiame, kad visada tik kai kuriuos šių šeimų sūnus priimtume į esesininkus. Geriausio kraujo iš visos liaudies misos atranka ir kraujotaka

nuolat pasitaiko Schutzstaffel. – Tai kol kas turiu pasakyti apie atrankos principą.

Machine Translated by Google

Laisvės valia ir kovos dvasia

Antroji kryptis ir dorybė, kurią stengiamės propaguoti Schutzstaffel kaip amžiną jo savybę visai ateičiai, yra laisvės valia ir kovos dvasia.

Pasiekimų testai

Visada turėjome ambicijų būti geriausiais kiekvienoje kovoje ir kiekvienoje pozicijoje. Džiaugiamės kiekvienu žmogumi ir kiekvienu dariniu, kurio pasiekimai ir kovinė dvasia prilygsta ar pranoksta mūsiškius. Kiekvienas, kuris mums prilygsta, yra Vokietijos nauda. Jis taip pat mums yra įrodymas, kad turėjome per mažai energijos ir kad turime padvigubinti savo pastangas, kad išgrynintume valią kovoti ir sustiprintume savo kietumą prieš save patį.

Sunkiausia mokykla – kad kiekvienas iš mūsų privalo lankytis visą gyvenimą – ir pasiekimų išbandymai – kuriuos kiekvienas privalome išlaikyti metai iš metų – užtikrina, kad kiekvieno individo, visų pirma vadovų korpuso, drąsa ir kovinga dvasia. į testą vėl ir vėl. Šie kasmetiniai išbandymai kartu apsaugos nuo mūsų gretų pasitenkinimo, kuris taip dažnai tapo mirtina grėsme vokiečių žmonėms.

Be to, bendruomenė, kuri reguliariai iki senatvės reikalauja fizinių ir valios pasiekimų, išliks paprasta. Ilgainiui jis automatiškai atmes dalykus, kurie iš tiesų gali būti gražūs patogiam gyvenimui, bet susilpnina mūsų jėgas Vokietijai ir gali pakenkti kovinei dvasiai.

Ištikimybė ir garbė

Trečioji gairė ir dorybė, būtina Schutzstaffel raidai ir esmei, yra sąvokos lojalumas ir garbė. Jie išdėstyti dviem teiginiais. Fiureris mums pasakė vieną pareiškimą: „Mano garbė yra ištikimybė! Kitas kilęs iš senosios vokiečių dešinės: „Visa garbė kyla iš ištikimybės“.

Daug dalykų, kaip mes mokome SS-vyrą, gali būti atleista šioje žemėje, bet vieno dalyko niekada – neištikimybę. Kas palaužia ištikimybę, atsiskiria nuo mūsų bendruomenės. Nes ištikimybė yra širdies, o ne proto reikalas. Protas gali priešintis. Tai dažnai žalinga, bet niekada nepataisoma. Tačiau širdis visada turi plakti vienodai. Jei tai sustoja, žmogus miršta – kaip ir liaudis miršta, jei pažeidžia ištikimybę. Čia turime omenyje visų rūšių lojalumą: ištikimybę fiureriui, taigi ir vokiečių/germanų tautai, jos valiai ir rūšiai; ištikimybė kraujui, mūsų protėviams ir anūkams; lojalumas mūsų klanui; lojalumas bendražygiui; ir ištikimybė nepaneigiamiems padorumo, švaros ir riteriškumo dėsniams. Žmogus ne tik nusideda ištikimybei ir garbei, jei

Machine Translated by Google

pasyviai leidžia sutepti savo ar Schutzstaffel garbę. Jis nusideda jai visų pirma, jei negerbia kitų garbės, tyčiojasi iš dalykų, kurie kitiems yra šventi, arba jei vyriškai ir padoriai nepasisako už nesančius, silpnus ir neapsaugotus.

Paklusnumas

Ketvirtoji mums galiojanti gairė ir dorybė yra paklusnumas, besąlygiškas paklusnumas, kylantis iš kilnios savanorystės, iš tarnystės mūsų pasaulėžiūrai. Esame pasirengę paaukoti bet kokią, absoliučiai bet kokią pasididžiavimo, išorinės garbės ar kitų dalykų, kurie mums asmeniškai brangūs ir brangūs, auką. Šis paklusnumas nedvejoja net vieną kartą, veikiau besąlygiškai vykdo kiekvieną fiurerio ar bet kurio tinkamo viršininko įsakymą. Šis paklusnumas tylėjo kovos laikotarpiu, kai troško šaukti valia laisvei. Šis paklusnumas reikalavo budrių pojūčių, nukreiptų į priešą – nepajudinant nė piršto, nebent būtų įsakyta tai padaryti. Tai taip pat reiškė besąlygišką paklusnumą puolimo metu, net jei jis galbūt širdyje jautė, kad negali to padaryti.

Esame pakankamai sąžiningi ir netvirtiname, kad kiekvienas iš mūsų iki paskutinio žmogaus iki galo suprato visus šiuos įstatymus. Tačiau mes tikime, kad galime pasakyti, kad didžioji dalis Schutzstaffel pastaruosius šešerius metus buvo surinkta pagal šiuos įstatymus, kad buvo pastatyta pagal juos ir gyvena pagal juos. Žinome, kad kiekvienais metais turime įsisavinti vis daugiau šių dorybių, kad jos būtų savaime suprantama kiekvieno SS savybė. Esame įsitikinę, kad po daugelio metų, anksčiau ar vėliau, kai tik likimas nuspręs ir pirmos šio Schutzstaffel kartos nebebus, galėsime perduoti šias dorybes kaip pilną paveldą ir kaip geriausią tradiciją tiems, kurie tampa SS. -Vyrai po mūsų.

Santuokos įstatymas

Vadovaudamiesi šiomis gairėmis ir dorybėmis, mes davėme sau įstatymus ir sukūrėme savo bendruomenės gyvenimą bei nustatėme kelią į tolimą ateitį. Pirmasis įstatymas buvo priimtas 1931 m. kaip SS įstatymas, reikalaujantis santuokos ir sužadėtuvių leidimo kiekvienam SS vyrui. Mes padarėme pasekmes

nuo kraujo vertės pripažinimo. Žinome, kad būtų nenaudinga rinkti rasinės atrankos vyrus, negalvojant apie klaną. Nenorime daryti kario ir kitos vyriškos organizacijos klaidų, kurios gali išlikti šimtmečius, bet po to žūti, nes trūksta veisimosi kraujotakos ir klano tradicijos. Iš giliausio įsitikinimo žinome, kad tik tuomet, kai bendruomenė turi pagarbą protėviams iki pat seniausių laikų ir gyvens su įsitikinimu apie amžiną liaudies kilmę, bendruomenė gali nuvesti kelią į ateitį. Mes žinome, kad tik tada, kai kraujo pripažinimas yra interpretuojamas kaip šventas palikimas ir kad rasiškai grynas klanas

Machine Translated by Google

reikia praeiti – rasė ir tauta gali turėti amžinąjį gyvenimą. Esame persmelkti įsitikinimo, kad tik ta karta, kuri yra tarp protėvių ir palikuonių, suvokia teisingą savo užduoties ir pareigos matą bei individo, mirtingojo aš, smulkmeniškumą.

Vaiko pergalė

Sužinojome, kad tik tokio įsitikinimo žmogus net sėkmės metu išmoksta kuklumo ir vengia pernelyg didelio pasitikėjimo ir arogancijos klaidų. Panašiai tik tokie vyrai gali ištverti didžiausių nelaimių laikus su ta pačia geležine ramybe, kurią jie rodė sėkmės laikais, gyvendami spartietišku paprastumu. Mes mokome savo SS vyrus – be santuokos įstatymo ir tinkamo sutuoktinio atrankos – kad visa mūsų kova, dviejų milijonų žmonių žūtis pasauliniame kare, pastarųjų penkiolikos metų politinė kova ir mūsų Vermachto plėtra, siekiant apsaugoti savo sienas, viskas būtų nenaudinga ir bergždžia, jei po vokiškos dvasios pergalės nesektų vokiečių vaiko pergalė.

Viena iš savo užduočių padarėme daugiau nei kalbėti, o daryti veiksmus ir pavyzdį savo gretose. Šiandien ir ateityje įtiksime savo vyrams, kad švenčiausias ir vertingiausias mūsų liaudies žmogus yra motina, žinanti savo šventą pareigą, o vokiškas vaikas yra pats brangiausias dalykas.

SS-Mano garbės įstatymas

Kitas 1935 m. lapkričio 9 d. esesininkų įstatymas, kad kiekvienas esesininkas turi teisę ir pareigą ginti savo garbę ginklu. Įstatymas kartu apibrėžia, kas yra SS žmogus SS tvarkos prasme. Kiekvienas SS narys privalo stažuotis 114 metų, duoti SS priesaiką fiureriui, garbingai atlikti darbo tarnybą ir vermachto tarnybą bei būti ne jaunesnis kaip 21 metų amžiaus. Tada jam pateikiamas SS durklas ir jis priimamas į SS ordiną kaip visavertis SS žmogus. Kiekvienas iš mūsų yra SS žmogus, nesvarbu, ar jis būtų įdarbintas, ar karininkas, ar reichsfiureris.

Mes davėme sau šį garbės įstatymą, nes esame įsitikinę, kad tik tas žmogus, kuris žinos, kad kada nors gali būti atsiskaityta už kiekvieną savo poelgį ir žodį, suvoks galutinę mūsų bendruomenės prasmę ir išmoks tarnauti savo tautai. nepriekaištingas, švarus gyvenimo karys. Nes šis garbės įstatymas įpareigoja jį saugoti savo garbę, kaip reikalauja, kad kiti jį gerbtų. Tai primeta principingumą, gerumą ir dosnumą savo bendražygiams, tautiečiams ir savo bendražmogiams kaip pareigą.

Dabar galiu priimti poziciją dėl kelių problemų. Pirma: knygelėje „50 klausimų ir atsakymų SS-vyrui“ pirmasis klausimas yra: „Kokia tavo priesaika?

Machine Translated by Google

Tikėjimas Dievu

Atsakymas yra toks: „Prisiekiame tau, Adolfai Hitleri, kaip fiureriui ir Vokietijos Reicho kancleriui, ištikimybę ir drąsą. Mes pažadame jums ir jūsų paskirtiems viršininkams paklusti iki mirties. Taigi padėk mums DIEVAS!

Antras klausimas: „Taigi jūs tikite Dievą?

Atsakymas yra: „Taip, aš tikiu į Dievą!

Trečias klausimas: „Ką manote apie žmogų, kuris netiki Dievu?

Atsakymas yra toks: „Manau, kad jis arogantiškas, megalomaniškas ir kvailas. Jis mums netinka“.

Informavau jus apie šiuos tris klausimus ir atsakymus, kad aiškiai pristatyčiau mūsų požiūrį į religiją. Būkite tikri, kad nesugebėtume suformuoti tokio geležinio korpuso, jei neturėtume įsitikinimo ir tikėjimo Dievu, kuris stovi virš mūsų, kuris sukūrė mus, mūsų tėvynę, mūsų tautą ir žemę, ir kuris mus atsiuntė. mūsų fiureris.

Esame pamaldžiai įsitikinę, kad pagal amžinus šios žemės įstatymus turime laikytis kiekvieno poelgio, kiekvieno žodžio ir kiekvienos minties.
Viskas, ką sugalvoja mūsų protas, kalba liežuvis ir atlieka mūsų ranka, nesibaigia jo vykdymu, greičiau tai yra priežastis, kuri turės pasekmių, neišvengiama eiga, kuri grįš pas mus ir mūsų žmones kaip palaima ar kaip palaima. prakeikimas. Patikėkite, tokios pozicijos žmonės yra ne kas kita, kaip ateistai. Mes atsisakome leisti, kad mus šmeižtų kaip ateistus – piktnaudžiaudami terminu pagonys – vien todėl, kad mes, kaip bendruomenė, nepripažįstame tam tikros konfesijos ar dogmos ir nereikalaujame to iš savo vyrų. Mes leidžiame sau teisę ir laisvę nubrėžti ryškią ir aiškią ribą tarp religinės/bažnyčios/denominacinės veiklos ir politinio/pasaulėžiūros karių ir įnirtingai kovosime su bet kokiu pažeidimu. Taip pat mes mokome savo vyrus -

nepaisant didelio pagrįsto pasipiktinimo ir daugybės blogų išgyvenimų, kuriuos praeityje mūsų žmonės turėjo šioje srityje – gerbti viską, kas šventa kiekvienam liaudies bendražygiui – dėl jo išsilavinimo ir įsitikinimo – be jokio įžeidimo nei žodžiais, nei darbais.

Machine Translated by Google

Kraujas ir dirvožemis

Antrą suvokimą pristatau jums, vokiečių valstiečiai, kaip reichsfiureriui SS, kuris pats krauju ir savo esme yra valstietis. Kraujo samprata, kurią iš pradžių reprezentavo Schutzstaffel, būtų pasmerkta mirčiai, jei ji nebūtų neatsiejamai susieta su įsitikinimu apie dirvožemio vertę ir šventumą. Nuo pat pradžių pagrindinė rasės ir gyvenviečių biuras savo pavadinime išdėstė „kraujo dirvožemio“ sąvoką kitokia, bet ta pačia prasme. Užtikrinu jus, kad neatsitiktinai Vokietijos Reicho valstiečių vadas daugelį metų priklausė SS ir kaip obergrupenfiureris yra šios rasės ir gyvenviečių pagrindinės būstinės viršininkas. Taip pat neatsitiktinai esu valstietis ir priklausau Reicho valstiečių tarybai.

Nei valstiečiai, nei esesininkai nepriklauso žmonių, kurie be reikalo sako daug gražių žodžių, tipui. Galima aiškiai ir aiškiai pasakyti, kad kaip buvo praeityje, taip išliks ir ateityje. Ten, kur stovi Adolfo Hitlerio valstiečiai, Schutzstaffel visada bus šalia jų kaip ištikimiausias draugas. Lygiai taip pat

mes žinome, kad ten, kur stovi Adolfo Hitlerio Schutzstaffel, vokiečių valstietis stovi jo pusėje kaip geriausias bendražygis ir draugas. Taip yra šiandien ir taip bus visą ateitį.

Saugumo tarnyba ir slaptoji valstybės policija

Žinau, kad Vokietijoje yra daug žmonių, kuriems pasidaro bloga, kai pamato šią juodą uniformą. Mes tai suprantame ir nesitikime, kad mus mylės per daug. Turėtume ir gerbsime visus, kuriems Vokietija brangi. Tie, kurių sąžinė bloga fiurerio ir tautos atžvilgiu, turėtų mūsų bijoti. Šiems žmonėms sukūrėme organizaciją, vadinamą saugos tarnyba. Kaip SS mes taip pat teikiame vyrus tarnybai Slaptojoje valstybės policijoje. Mes nuolat vykdysime savo užduotį – būti Vokietijos saugumo garantu viduje, kaip Vokietijos Vermachtas garantuoja Reicho garbės, didybės ir taikos apsaugą išorėje. Užtikrinsime, kad Vokietijoje, Europos širdyje, žydų-bolševikų subžmonijos revoliucija daugiau niekada neįžiebtų iš vidaus arba iš išorės. Mes tapsime negailestingu budelio kardu visoms šioms jėgoms, kurių egzistavimas ir veikla mums žinomi, net ir menkiausio bandymo dieną, ar tai būtų šiandien, ar po dešimtmečių, ar po amžių.

Bolševizmas – ne šiuolaikinis reiškinys

Grįžtu į pradžią ir noriu dar kartą pabrėžti, kad bolševizmas nėra šiuolaikinis reiškinys, apie kurį būtų galima diskutuoti apie egzistavimą arba apie kurį būtų galima galvoti, nes mes to norime. Mes žinome jį, žydą, žmones, sudarytus iš visų šiukšlių

Machine Translated by Google

šios planetos žmonių ir tautų, kam ji įspaudė savo žydų kraujo rūšį. Jos troškimas yra pasaulio viešpatavimas, jos troškimas – sunaikinimas, valia – sunaikinimas, religija – bedievystė, o idėja – bolševizmas. Mes jo nenuvertiname, nes tikime dieviškąja savo liaudies misija ir tikime savo vėl prisikėlusia jėga per Adolfo Hitlerio vadovavimą ir darbą.

Schutzstaffel

Mes stovime ir augame šiame prisikėlusiame liaudyje kaip Schutzstaffel, įkurtas fiurerio įsakymu. Nors šiandien bandžiau jums apibūdinti SS organizaciją, įkūrimą ir užduotį, niekas mūsų nesupras, jei nepabandys viduje savo krauju ir širdimi. Neįmanoma paaiškinti, kodėl mes, tokie maži, maždaug du šimtai tūkstančių vokiečių žmonių, turime tokią jėgą savyje. Neįmanoma logiškai paaiškinti, kodėl šiandien kiekvienas iš mūsų, dėvinčių juodą uniformą, kad ir kur jis būtų, yra nešamas šios mūsų bendruomenės stiprybės. Ar tai būtų ant lenktyninio žirgo balno, fechtavimasis sporto salėje, tarnavimas pareigūnu, akmenų nešimas statybininku, aukštas valdiškas pareigas, kario tarnyba, vokiškos dvasios kūrinių kūrimas ar stovėjimas bet kur, pvz. vyras, gal ir nematytas.

Kiekvienas iš mūsų žino, kad jis nėra vienas, o tai precedento neturinti dviejų šimtų tūkstančių vyrų jėga, prisiekusi kartu.
dovanoja jam milžinišką energiją, kaip ir žino, kad yra šio savo bendruomenės juodojo korpuso atstovas. Jis turi tai pagerbti geriausiais pasiekimais savo poste. Taigi mes renkamės ir žygiuojame pagal nekeičiamus įstatymus kaip nacionalsocialistinė, kariška Šiaurės šalių ryžtingų vyrų ordinas ir kaip prisiekusi klanų bendruomenė kelyje į tolimą ateitį. Linkime ir tikime, kad būsime ne tik sėkmingiau kovoję anūkai, o ne tik tolimųjų ateities kartų protėviai, reikalingi amžinam vokiečių/ germanų liaudies gyvenimui.

Machine Translated by Google